

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.

F 33:

Forespørgsel til fødevareministeren [om den fælles landbrugspolitik].

Af Ritt Bjerregaard (S), Jørn Jespersen (SF), Martin Lidegaard (RV), Mogens Nørgård Pedersen (KD) og Keld Albrechtsen (EL).
(Forespørgslen anmeldt 16/12 2003).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.

F 34:

Forespørgsel til ministeren for ligestilling [om mænds ret til og muligheder for at være fædre].

Af Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 16/12 2003).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til elproduktion og lov om elforsyning. (Ophør af tilskud til nye industrielle kraft-varme-anlæg, forsyningsikkerhed).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 5/11 2003. Første behandling 14/11 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 11/12 2003. Tillægsbetænkning 17/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Auken (S):

De sidste 2 år efter valget har betydet en markant ændring af den danske energipolitik. Vedvarende energi, udbygning af vedvarende energi er ved at blive faset ud. Det sidste kvartal var det første i mange år, hvor der ikke blev opstillet en eneste vindmølle i Danmark.

Kl. 9.05

Forskning og udvikling er sat mange år tilbage. Industrien er presset. Selv om det har været et af de største industrieventyr overhovedet i dansk erhvervslivs historie, så presses industrien nu af, at man har et hjemmemarked, der er gået i stå, og en regering, der er direkte fjendtlig. Tilsvarende med hensyn til sol og biogas; indsatsen omkring besparelser, energieffektivitet, er hørt op. CO₂-klimapolitikken med vægt på, at vi især gjorde noget i vores eget land, er væk. Fortidens kul er blevet fremtidens brændsel for den nuværende regering.

Om lidt skal vi diskutere de nye bindinger i forhold til Nordsøen. I kapital sagen har regeringen overført et stort tocifret milliardbeløb til kommunerne og til ejerne af elselkaberne i øvrigt. Alt er nu til salg i den danske energisektor. Vi ved, at det tyske selskab EON er i færd med at købe Elsam, som igen har købt NESA. Vi ved, at regeringen agter at sætte DONG til salg. I løbet af få måneder kan vi være i en situation, hvor størstedelen af den danske energisektor er overtaget af udlandet.

Tilbage af en succesrig dansk politik med forbrugere, kommunal indsats lokalt, er altså måske, håber vi ikke, men alt tyder på det, et stort udenlandsk monopol, lavere skat i Gentofte og nogle svømmehaller rundtomkring i kommunerne.

Den eneste barriere, der har været i relation til energipolitikken, har været det aftalesystem, vi har haft omkring energireformerne, også det, som er blevet indgået mellem et antal partier, fire partier fra oppositionen, Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne, og de to regeringspartier. Også der har det knebet at få overholdt aftaler. I 2001 indgik vi en aftale om produktafgifter. Den er regeringen løbet fra; den siger man at man ikke vil gennemføre. Vi har gennemført en aftale om miljøbonus på vindmøller og nye vindmøller; den er regeringen løbet fra.

Nu har vi L 50 om tilskud til industriel kraft-varme, som også er et led i den danske energi-

politik, nemlig dette, at vi udnytter alle energiresourcer bedst muligt. Den lov, vi nu skal ændre, er omfattet af elreformen fra 1999. Den lov, der skal ændres, blev gennemført ved elreformen i 1999. Inden da var Venstre og De Konservative uenige i denne politik og stillede besparelsesforslag på finansloven. Efter at elreformen var gennemført, ophørte man med at stille ændringsforslag til finansloven. Alene der kan man se, at man selv var klar over, at man var bundet.

Denne lov bliver nu tromlet igennem, selv om fire ud af seks partier i aftalen har bedt om, at man udsatte gennemførelsen, til vi fik lejlighed til at forhandle dette grundigt igennem. Inden andenbehandlingen nægtede regeringen endda at holde møder. Efter andenbehandlingen har man for et syns skyld holdt et møde med os, der varede 30 minutter, og der bare meddelte, at regeringen har sit synspunkt. To partier ud af seks partier mener ikke, at der er tale om et aftalebrud, og da de to partier tilsammen har flertal med Dansk Folkeparti, bliver det bare tromlet igennem.

Det er det, vi nu skal gøre. Det er det, Folketinget nu skal gøre. I en sag, hvor der ikke er nogen som helst nødvendighed, bruger man et flertal uden for forligskredsen til at tromle noget igennem, som er omfattet af elreformen. Det er efter min opfattelse noget af det mest betænkkelige, man kan gøre i dansk politik. Vi er så afhængige af aftaler på kryds og tværs, og elreformaftalerne blev i sin tid lavet for at sikre kontinuitet i den danske energipolitik. Nu bruger man bare et andet flertal og siger til de fire andre partier, dem man har aftalt det med, at det er man ligeglad med.

Jeg synes, det er meget uheldigt. Ministeren har stadig væk mulighed for at trække det her forslag og give os mulighed for at forhandle os til rette om det. Han har valgt at sige: Hvad fire forligspartier fortæller mig, hvad forarbejderne beretter, hvilken adfærd mit eget parti havde, da de var i opposition og følte sig forpligtet af det her, binder ikke mig; jeg har mit flertal med Dansk Folkeparti, og jeg agter at gøre det. Jeg synes ikke, det er klogt.

Kl. 9.10

Formanden:

Fru Helga Moos som ordfører.

Helga Moos (V):

Jeg kan kun sige, at det her lovforslag ligger klart uden for elreformaftalen. Så kan jeg sige, at

vi har holdt to samråd om sagen. Der er redegjort for vores holdninger dels i besvarelser af nogle spørgsmål, dels i betækningsbidrag til lovforslaget.

Så er jeg godt nok imponeret af hr. Svend Auken, der kan holde så lang en tale om et så lille lovforslag. Det er ganske imponerende.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg lægger selvfølgelig stor vægt på at overholde indgåede aftaler, og når hr. Svend Auken hævder, at elproduktionstilskuddet til industriel kraft-varme er omfattet af en politisk aftale, må jeg sige, at det ikke er korrekt. Der er ikke indgået politiske aftaler om elproduktionstilskuddet til industriel kraft-varme.

Hr. Svend Auken vil gerne forveksle lovbetænkningerne med de politiske aftaler. Hr. Svend Auken fremsatte i sin tid de lovforslag, som skulle følge op på elreformaftalen, bl.a. skulle man som opfølgning på den politiske aftale ophæve elproduktionstilskuddet til vedvarende energi.

Hr. Svend Auken skriver i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, at elproduktionstilskuddet er kompensation for en CO₂-afgift, og at elproduktionstilskuddet til industriel kraft-varme fortsætter.

De bemærkninger er jo egentlig ganske fornuftige, fordi de forklarer retstilstanden, men det gør det jo ikke automatisk til en politisk aftale, som skulle forhindre V og K i at ændre CO₂-afgiften eller elproduktionstilskuddet.

V og K stemte i sin tid imod CO₂-afgifter og elproduktionstilskud, og V og K har ikke indgået politiske aftaler om ikke at ændre på elproduktionstilskuddet eller CO₂-afgifter.

Det er muligt, at hr. Svend Auken oplever, at han har indgået en sådan aftale, men denne oplevelse stemmer desværre ikke overens med det skriftlige materiale.

Så synes jeg faktisk, det er ret imponerende at høre fra talerstolen i dag, at det bekymrer hr. Svend Auken, at industrien presses. Det er vist en af de første gange, jeg har hørt det, og hvis jeg læser Socialdemokratiets forslag til finanslov, så kan jeg forstå, at hr. Svend Auken er blevet helt bekymret.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hvad er det for en industri, der presses? Det er vindmølleindustrien. De sidder vel sådan cirka

på halvdelen af verdensmarkedet i øjeblikket. Over 20.000 familier i det her land får deres indkomst fra vindmølleindustrien. Eksportværdien nærmer sig 30 mia. kr. Hvordan tror man man kan sælge vindmøller, hvis ministeren og regeringen bekæmper udbygning af vedvarende energi og der ikke bliver opstillet en eneste mølle i Danmark? Hvordan tror man man kan gøre det?

Alle analytikere, der har udtalt sig i anledning af den fusion, som jeg tror er klog, mellem NEG Micon og Vestas, har haft det samme synspunkt, at industrien er presset. Noget af det første, den nuværende regering gjorde, var at aflyse tre vindmølleparker til havs. Det, vi oplever i øjeblikket, er at give slip på alt, hvad der var værdifuldt i den danske energipolitik.

Vedrørende L 50 er det rigtigt, at det er en lille sag, men aftaler om mindre sager er lige så forpligtende som aftaler om store sager. Det er ikke nogen principielt lige gyldig sag, for udnyttelsen af energiressourcerne, så man både producerer strøm og varme, betyder en besparelse alt andet lige på 38 pct. Det er både økonomisk og miljømæssigt fornuftigt. Derfor har vi igennem årene fremmet udbygningen af industriel kraft-varme. Den vil regeringen nu sætte i stå, og det gør man med en bemærkning om, at det her ikke står i selve aftaleteksten, men at det står i bemærkningerne til lovforslaget. Enhver, der har arbejdet med politik herinde, ved, at når man indgår en aftale om en lov, så er det ikke kun den aftaletekst, man har, så er det lovbestemmelserne og bemærkningerne til lovbestemmelserne. Sådan er det.

Kl. 9.15

Som det også er fremgået af udvalgsarbejdet, har i hvert fald De Konservative i et markant eksempel flere gange påberåbt sig lovbe- mærkninger og sagt, at den tidligere regering var forpligtet af en indgået aftale. Hvis ministeren er interesseret, er jeg sikker på, at hr. Ole Stavad kan gennemgå sagen i detaljer. Det Konservative Folkeparti påberåbte sig bemærkningerne, og vi bøjede os.

Hvorfor kan jeg sige det med så stor sikkerhed? Jo, før denne aftale blev indgået, stillede Venstre og Det Konservative Folkeparti den ene gang efter den anden ændringsforslag til besparelser på finansloven. Man ville spare tilskudene til industrielle kraft-varme-anlæg væk, men efter at aftalen var indgået, var der ikke mere nogen spareforslag af den art.

Hvem indgik jeg aftalen med? Det var med hr. Thor Pedersen, som nu er finansminister, og mon ikke hr. Thor Pedersen, som dengang var ordfører, havde fortsat med at stille de besparelsesforslag, hvis han ikke havde været bundet af denne aftale? Selvfølgelig havde han gjort det.

Jeg synes, det er uheldigt, at fire ud af seks partier mener, at man skal forhandle videre, indtil man har fundet en aftalemæssig løsning, men bare fordi to andre partier har et flertal sammen med Dansk Folkeparti, siger de: Ingen forhandlinger her. Vi har vores flertal. Vi har vores fortolkninger. Vi kører bare sagen igennem.

Jeg synes ikke, det er rimeligt, og jeg synes ikke, det er nogen undskyldning, at det ikke drejer sig om en stor sag. Det, der engang var små sager for os, kan jo godt være store sager for de mennesker, de berører, og i relation til principperne er det i hvert fald bestemt ikke nogen lige gyldig sag.

Formanden:

Hr. Martin Lidegaard. Er det for en kort bemærkning eller som ordfører? Som ordfører, ja. Værsgo.

Martin Lidegaard (RV):

L 50 er ikke nogen stor sag, når man kigger på, hvor mange kroner det handler om, og når man tænker på, hvad vi ellers har at gøre med i energisektoren i øjeblikket. Det er en sag, hvor vi har støttet Socialdemokratiet ud fra den opfattelse, at der er tale om forligsstof, og når jeg tager ordet her, er det, fordi vi – som hr. Svend Auken har været inde på – står over for nogle ret dramatiske ændringer i dansk energipolitik, både når det gælder strukturen i energisektoren, forsyningsikkerheden og klimapolitikken. Tingene er vævet ind i hinanden, de er yderst komplicerede, og vi skylder det danske folk og sektoren, at der bliver en bred konsensus om dem.

Derfor står vi i de kommende måneder over for at skulle igennem nogle af de vanskeligste forhandlinger, vi vel nogen sinde har haft på området. Alle disse ting skal kobles til hinanden: decentrale kraft-varme-værker, salg af selskaber, klimapolitik osv., og på den baggrund synes jeg, det er utrolig ærgerligt, at vi ikke kan tage hele området, inklusive det der ligger i L 50, og starte med, at vi som udgangspunkt er enige om, at vi i hvert fald skal være enige, hvis vi skal kunne lave noget.

Det er klart, at alle parter skal bøje sig mod hinanden, for der er ikke brug for polarisering af

dansk energipolitik. Der er brug for en ny energiplan, for vi har ikke nogen i øjeblikket. I øjeblikket er der ingen samlet energiplanlægning med et bredt flertal bag sig i Danmark. Det er ikke bæredygtigt, og det er ikke acceptabelt. Jeg vil stærkt opfordre regeringen til at forsøge at samle alle parter om en dansk energipolitik, og jeg har også forstået på regeringen, at den ønsker at gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 59 stemmer (V, DF og KF) mod 48 (S, SF, RV, EL og KD).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 9.20

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 49: Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed til søs og sømandsloven. (Forebyggelse af terrorhandlinger m.v. mod skibe og hjemmel til at gennemføre EU-regler om tilbageholdelse af skibe).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 5/11 2003. Første behandling 13/11 2003. Betænkning 2/12 2003. Anden behandling 4/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 99 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KD) mod 9 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 70: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. (Maksimumsbeløb, grundkapital samt boliger til handicappede og demente).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 12/11 2003. Første behandling 20/11 2003. Betænkning 9/12 2003. Anden behandling 11/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som vi allerede gav udtryk for under førstebehandling, er vi faktisk meget betænkelige i Socialdemokratiet ved, at man med dette forslag indfører bindende maksimumsbeløb, når der er tale om at bygge alment byggeri. Vi synes egentlig, det er udtryk for en forældet reguleringstankgang, som er ude af trit med det, der egentlig burde ske.

Forslaget kommer til at betyde, at tidligere tiders rammebeløb, som det bindende maksimumsbeløb i virkeligheden er udtryk for, bliver genindført. Dermed nedprioriteres netop tænkningen i totaløkonomi, og rent samfundsøkonomisk vil noget af det, man kunne forestille sig bliver gjort, måske endda være u hensigtsmæssigt. Et andet bekymrende element er, at der ikke er lagt op til en mulighed for dispensation, hvis det måtte vise sig, at der i særlig grad skal tages handicaphensyn, f.eks. ved opførelse af ældreboliger. Det bliver heller ikke muligt.

Når vi fra Socialdemokraternes side alligevel støtter forslaget trods disse reservationer – og vi mener dem alvorligt – har det noget at gøre med, at vi egentlig godt vil sidde med ved bordet, når ordningen skal evalueres. Vi tror, det kan være med til at gøre en forskel.